

aliqua vana puta alig characteres lscripti p
ter signū crucis: aut si spes habeat i mō seri
bēdi aut ligādi aut i quacūq b'mōi vanita
tate q ad dīnā reuerētiā non ptineat: qz hoc
iudicaret substitutioñ alāt ē licitū. **Vñ** i de
cretis dī 26. q.6.c. **Nō** liceat xpianis r̄c. nec
i collectiōb' herbar̄ q mediciales sūt aliq̄s
obſuariōes aut icātatiōes licet attēdē nīf tñ
cū symbolo dīno aut dīnica orōe: ut tñ cre
ator et de' oiuž honore. **A**d primū g dō q
etiā pferre dīna verba .aut iuocare dīnum
nomē: si respect⁹ habeat solū ad dei reuerē
tiā a q expectat effect⁹: licitū erit. si vero ba
beat⁹ respect⁹ ad aliqd aliud vane obſuariū
illicitū erit. **A**d secūdū dicendū q ēt in in
cantatiōib' serpentū vel q̄rūcūq alaliū si re
spect⁹ habeat solū ad verba sacra et ad vītē
dīnā: nō erit illicitū. s̄ plerunq tales icāta
tiones hñt illicitas obſuariātias. et q demōes
sortiū effect⁹: et p̄cipue in serpentib': qz s̄
pens fuit p̄mū demonis iſtrumētū ad hōiez
decipiendū. **Vñ** dīc glo. ibidē notandū: qz n̄
laudat a ſcripura vnde cūq daf i ſcriptura
ſitudo vt p̄ dīniq̄ indice q rogantē vīduā
vit audiuit. **A**d tñiuz dō q eadē etiā rō ē
de portatōe reliquiaruz: qz si portens ex fidu
cia dei et ſcōri q̄ru sūt relige: nō erit illicitū
si at circa h̄ attendere aligd aliud vanū. pu
ta q̄ vas ēt triangulař: aut aliqd aliqd hui⁹
mōi qd nō prineret ad reuerentiā dei et ſcō
ru ēt ſubstitutioñ et illicitū. **A**d q̄tū dō q
Lrīo logi q̄ respect⁹ habet magis ad fi
guras ſcriptas q̄ ad v̄boꝝ intellectū.

Einde ſide
randuz ē de virtus religioni
oppositis q religiōis defectū
q manifestam hñt ſcritatē
ad religionē. vnde ſub irre
ligiositate continent. b'mōi aut sūt ea q pt
nent ad contempnū ſue ad irreuerentiā dei
et rerum ſacrarum. **1°** p̄ g considerandum ē
de virtus que pertinent ad irreuerentiā dei.
2° de his q pertinent ad irreuerentiā ſacra
rum rerum. **C**irca primū considerandū oc
currit de temptatione qua deus temptatur
et de peritio in quo nomen dei irreuerentē
assumit. **C**irca priñum queruntur quorū.
p̄ i q cōfifit dei temptatione. 2° vtrū ſit petm.
3° cui virtuti opponatur. 4° de cōparatiō
eius ad alia virtutē.

Ad primū ſic proce

dit. **V**ideſ q̄ tēptatio dei nō cōfifit i aligb'
factis in qbus ſoli⁹ dīne p̄tatis expectat ef
fect⁹. ſicut. n. de' tēptat⁹ ab hoie: ita et hō tē
ptat⁹ et a deo et ab hoie et a deinde: s̄ nō q̄lit
cunq̄ tēptat⁹ hō expectat aliq̄s effect⁹ p̄tatis
ipſi⁹. ḡ et neq̄ per b' q̄ deus tēptat⁹ expectat
ſolus effect⁹ p̄tatis ipſi⁹. **T**h. **D**ēs illi q p̄ in
uocatōez dīni noīs miracula operat̄ expē
tans aliquē effect⁹ ſolius dīne p̄tatis. ſi ḡ in
factis b'mōi cōfifteret dīna tēptatio: ḡcūq
miracula faceret deū tēptarent. **T**h. **A**d p
fectōnē hois grīnē v̄t p̄missis huānis au
xiliis i solo deo ſpē ponat. vñ Amb⁹. ſup illā
Luci 9°. Nihil tulerit in via z̄c. dīc. Qualis
d̄beat eē q euāgelizat regnū dī: p̄ceptis euā
gelicis deignař. **H**ē ut ſubſidu ſecularis ad
mūnicula nō regrat fideiq̄ tot⁹ liberēs putz
quo min⁹ iſta requiret magis poſſe ſupp̄etē
At btā Agatha dixit. Medicinā corporalē
corpi meo nunq̄ exhibui: s̄ habeo dñz iefiſ
p̄m qui ſolo ſermone restaurat vniuersa ſz
dei tēptatio nō cōfifit in eo qd ad p̄fectorēz
ptinet. q̄ tēptatio nō cōfifit in b'mōi factis
i qbus expectat ſolū dei auxiliū. **T**h. **S** ē
qd Aug⁹ dīc. 22°. **F**aſtū: q̄ xps q palā do
cendo et arguēdo et tñ inimicorū rabiē valeſ
i ſe aliqd nō ſinendo. dei demōſtrabat p̄tē
idē tñ fugiēdo et latēdo hois instruebat fir
mitatē: ne deū tēptare audeat qñ h̄z qd faci
at uel qd cauere oportet enadat. ex q̄ v̄t in h̄
dei tēptatione cōfifere: qñ p̄tēmittit hō
face qd pōt: ad picula euadēda: respiciē ſo
lū ad auxiliū dīnū. **T**h. **D**icendū q̄ tēptare
ē p̄prie expimētū ſumē de eo q̄ tēptat⁹. ſu
mimus at expimētū de aliq̄ et v̄bi⁹ et factis.
Verb⁹ quidē ut experiamur an ſciat qd que
rimus: uel poſſit aut velit illud ip̄le. Facti
at cū p̄ ea q̄ facim⁹ exploram⁹ alīc⁹ p̄uidētiā
uel volūtatiē vel p̄tētiē. vtrūq̄ at hoꝝ ſtingit
dupliciē. **U**no gdē mō apte: ſicut cū q̄ ſem
ptatorē ſe p̄ſiteſ: ſicut Samson Judic. i.4°
pposit philisteis pbleuma ad eos tēptādō
Alio vo mō iſdiōſe et occulite: ſicut pharisei
tēptauerūt xps: ut legiſ Math. 22°. Rursus
qñz gdē expiſſe. puta cū q̄ ſdicto vel facto i
tēdit expimētū ſumē de aliq̄. qñz vo iſterptā
tive qñ. s. et ſi h̄ nō ſtēdat ut expimētū ſumat
id tñ agit uel dicit qd ad nibil aliud videtur
ordinabile niſi ad expimētū ſumēdū. **H**ic ḡ

hō tēptat deū qñq; verbis qñq; factis. **V**erb
q; lē deo collogmūr orādo. vñ in sua petitōe
exp̄sse aligs deū tēptat qñ ea ī tentiōe aligd
a deo postulat ut exploret dei sciam p̄tēz
uel volūtatiē. **S**actis aut̄ exp̄sse aligs deuz
tēptat qñ p̄ ea q; facit intendit exp̄imentū su
mē dīne p̄tatis sine pietatis atq; scie. **H**z qñ
īterpretariue deū tēptat q; si nō intēdīt ex
perimentū de deo sumē: aligd tñ in hō petit l
facit qđ ad nihil aliud ē vtile nisi ad pbādā
di ptātē uel bonitatē uel cognitionem: sicut
cū q; exp̄imētū currere facit ut euadat hostes. **H**z
nō ē exp̄imētū de eq; sumē. **H**z si equū curret
facit abq; aliqua vilitate. **H** nihil aliud eē
videf q; exp̄imētū sumere de eg; velocita
te. et id ē i oib; alys reb;. qñ g; pp̄ aliquaz
acc̄tratē seu vilitatē omittit se aligs diuino
auxiliō i suis petitōib; uel factis: **H**z nō ē de
um tēptare. dī. n. 2. palipo. 20. **C**ū ignoram?
qd agē debeam?. **H** solū hēm? r̄sidui ut ocu
los nostros dirigamus ad te. qñ vero hō agi
tur abq; vilitate et necitate **H** ē īterptatue
tēptare deū. vñ sup illud Deut. 6. **N**ō tem
ptab dñs deū tuū. dicit glo. deū tēptat q; hō
q; faciat sine rōe cōmittit se piculo. exp̄iens
vtr̄ possit libari a do. **A**d p̄inū g; dō q; hō
etī qñq; factis tēptas vtr̄ possit vel sciat l
velit hō mōi facias auxiliū vel ip̄edimentuz
p̄stare. **A**d sc̄dm dicendū q; sc̄i suis p̄cib;
miracula facientes ex aliqua nccitatiē v̄l vti
litate mouens ad petēdū dīne p̄tatis effectū.
Ad itiū dicendū q; pdicatores regni dei
ex magna nccitatiē et vilitate sb̄ficia ip̄aliam
p̄tēmittūt ut verbo dei exp̄edit⁹ vacent. et
iō si soli deo īitan: nō ex hō tēptat deū. **H**z si
abq; vilitate uel necitate humana sb̄ficia dō
sererēt tēptaret deū. vñ Aug. dīc. 22. **S**au
stū q; Panl. n̄ fugit quasi nō credendo i de
tin: **H**z ne deū tēptaret si fugere noluisset cuž
sic fugerēt potuisset. b̄tā vero Agatha experta
erat erga se dīnā benivolētia: ut vel ifirmi
tates nō patere. p̄q; corporali medicina
idigeret: uel statī sentiret diuine sanationis
effectū.

Ad secundū sic pro

cedit. **V**idef q; tēptare deū nō sit p̄ctū. de
us. n. n̄ p̄cepit aliqd p̄ctū. p̄cepit at ut hoies
et p̄bēt qđ ē eū tēptare. dī. n. Malach. 3°.
Inserite oēm decimā i horreū meū ut sit ci
b̄ i domo mea. et p̄bate me sup hō dīc dīs. s.

non apuero vobis cataractas celi. q; videf q;
tēptare deū nō sit p̄ctū. **P**. **H**ic aligs tē
ptas ex hō q; exp̄iētia sumat de scia uel potē
tia ei. ita ēt de bonitate et volūtate ipsius. **H**z
licitū ē q; aligs exp̄imētū sumat diuine bo
nitatis sine ēt voluntatis. dī. n. p̄. 33°. **S**usta
te et videte qñ suavis ē dīs. **E**t ad Ro. 12°
Probetis q; sit volūtās dei bona et b̄s placē
et p̄fecta. q; tēptare deū nō ē p̄ctū. **P**. **N**l
lus vitupāt i scriptura ex eo q; a p̄ctō cessat.
hō magis si p̄ctū cōmittit. vitupāt at Achaz
g; dīo dicente: Petē tibi signū a dīo dō mo
r̄dit: nō petā et nō tēptabo dīm. et dictum
ē ei. Nūgd p̄az ē vob molesto et hoib?: q;
molesti estis et deo meo: ut dī Isa. 7°. **D**e
Abrahā at legis Ben. 15°. q; dixit ad dīs vñ
scire possum q; possēt sumi eam. s. terrā
repromissā a deo. **P**imilīt ēt Hedeon signū
a deo petut de victoria re promissa: ut legis
Judic. 6. qui tñ ex hō r̄phēdūt. q; tēpta
re deū non ē p̄ctū. **H**z hō est qđ phibet in
lege dei. dī. n. Deut. 6°. **N**ō tēptabis dīm dō
um tuū. **P**dicendū q; sicut s̄ dictū ē. i.e.
ptare est exp̄imētū sumere. nullus at exp̄i
mētū sumit dō eo dō q; ē cert⁹. et iō oīs tēptatō
ex aliqua ignozatiē uel dubitatōe p̄cedit et
ei⁹ q; tēptat: sic cū q; exp̄imētū de aliqua re
sumit ut ei⁹ qualitatē cognoscat: sine alio*u*
sicut cū q; exp̄imētū de aliq; sum: et ut aliy
oīdat: p̄ quem modū deus dicitur nos tem
ptare. Ignorare at uel dubitare de his que
ptinēt ad dei p̄fectionē est p̄ctū. vñ manife
stum ē q; tēptare deū ad hoc q; ipse tēptas
cognoscat dei virtutē ē p̄ctū. **H**z q; at ad hō
exp̄imētū sumat eorū q; ad dīm p̄fectōez
ptinēt nō ut ipse cognoscat: hō ut aliy tem
p̄stret. hoc nō ē tēptare deū: cū sb̄fit iusta ne
cessitas seu pia vilitas. et alia q; ad hoc cur
rere debet. **H**ic. n. apli petiuerūt a dīo ut in
noīe ieu xp̄i fierēt signa: ut dī Acti. 4°. ad hō
. s. q; virtus xp̄i iſidelib; māifestaret. **A**d
p̄inū g; dicendū q; solutio decimā erat ille
ge p̄cepta: ut s̄ habitū ē. vñ hēbat nccitatiē
et obligatōe p̄cepti et vilitatē q; ibi dī: ut sit
cibus i domo mea. vñ soluendo dīmas nō
tēpebat deū. **D**at ibidem subdī: et p̄bate
me. nō ē ītelligendū causalitē quasi ad hō sol
uere deberēt decias: ut p̄barent si de⁹ eis n̄
aperiat cataractas celi: **H**z īsecutue: q; s. si dī
mas soluerēt exp̄imētō p̄batur erāt b̄s
cia q; eis de⁹ cōferret. **A**d secundū dicēdū

q̄ complex ē cognitio dīne bonitatis l̄ volūta
tis. Una quidē speculatiua. t̄ q̄tū ad hāc si
licet dubitare nec phare vtrū dei volūtas sit
bona vel vtr̄ deus sit suauis. Allia āt ē cogni
tio dīne volūtatis sine bonitatis affectiuā si
ue experimentalis dū q̄s exp̄s i seipso gustuā
dīne dulcedinis. t̄ cōplacentiā dīne volūtatis
sicut de Jerotheo dīc. **Hyo.** 2°. ca°. de dīni.
no. q̄ didic̄t dīna ex cōpassione ad ip̄a. t̄ b̄
mō mōuemur vt pbemus dei volūtātē: t̄ ḡi
stems eī suauitātē. Ad t̄ciūz dō q̄ deus
volet signū dare regi Achaz nō. p ipso so
lūs. p' ton' ppls instructōe. t̄ iō reprehendis
q̄ ipēdor cōis boni t̄ salutis q̄ signū petē
nolebat: nec petendo tēptat̄t̄ deū. tū q̄ ex
mādato dei potuisset. tū q̄ b̄ pertinebat ad
vilitatē cōes. Abrāhā āt signū petyt ex isti
ctu diuino. t̄ iō nō peccauit. Hedeō vero ex
debilitate fidei signū petyss v̄. t̄ iō a pctō
nō excusat̄t̄: sicut ibidē glo. dīc. sicut t̄ Za
charias peccauit. dīcē. **Luci.** p̄ ad angeluz.
vnde b̄ sciam. vñ t̄ pp̄ hanc incredulitātē
punit̄t̄. Sc̄iendū tñ q̄ duplicitē aliquis si
gnū petit a deo. Uno ad explorandā dīnas
prātē aut vitatē dicti eius. t̄ b̄ de se p̄t̄t̄ ad
dei tēptatōe. Alio ad b̄ q̄ iſtruas qd̄ sit cir
ca aliqd̄ factū placitū deo. t̄ b̄ nullo modo
p̄tinet ad dei tēptatōe.

Ad tertiuā sic prōce

dif. Videf q̄ tēptatio dei nō opponat v̄tū
religionis. Tēptatio. n. dei b̄ rōne; pct̄ ex
b̄ q̄ b̄ deo dubitat ut dictū ē s̄ dubita
re deo p̄tinet ad pct̄ infidelitatis qd̄ op
ponit̄ fidei q̄ temptat̄ dei magis opponi
tur fidei q̄ religioni. **H.** Eccl. 18°. dī. As
drōne h̄para aliam tuā. t̄ noli eē q̄si b̄ qui
tēptat̄ deū. ubi dīc glo. inclinalis: quasi. s.
tēptas deū orat qd̄ docuit: si nō fac qd̄ iſſit
s̄ hoc p̄t̄t̄ ad p̄ſup̄tōe: q̄ opponit̄ spei. q̄ v̄
q̄ tēptatio dei sit pct̄ oppositū spei. **P.**
Sup illud ps. et tēptauerūt deū i cordibus
suis. dīc glo. q̄ tēptare deū ē dole postula
re in v̄bis sit simplicitas cū sit i corde ma
licia. s̄ dolus opponit̄ v̄tū veritatis. q̄ tem
ptatio dei nō oppoīt̄ religiōi: s̄ v̄tati. **H.**
S̄ ē q̄ s̄ ex p̄dicta glo. h̄etur: tēptare deū ē i
ordiate postulare. s̄ debito mō postulare ē
act̄ religiōis ut s̄ habitū ē. q̄ tēptare deū ē
pct̄ religiōi oppositū. **R.** dicēdū q̄ sicut
ex s̄ dictis p̄: finis religiōis ē deo'reuerētiā

exhibere. vñ oīa iha q̄ directe p̄tinet ad ir
uerētiā dei religiōi opponit̄. manifestuā est
aut q̄ tēptare aliquē: ad irreuerētiā eius p
tinet. nullus. n. presumit tēptare eū de cuius
excellētiā cert̄ ē. **Vñ** manifestū ē q̄ tēptat̄
deū ē pct̄ religiōi oppositū. **A**d primū g
od̄ q̄ sicut s̄ dictū ē: ad religionē pertinet p
testari fidē per aliqua signa ad diuinā reue
rentiā p̄tinētiā. et iō ad religiositatem perti
net q̄ ex icertitudine fidei b̄d̄ aliqua faciat
q̄ ad dīnā irrevētiā p̄tinet: cuius ē tēptat̄
deū. et iō est religiositatis species. **A**d seculū
dū dō q̄ ille qui ante orōnē alam suā nō
preparat dimittendo si qd̄ aduersū aliquē
b̄z: uel al ad deuotionē se nō disponendo: si
facit qd̄ i se ē ut exaudiat̄ a deo. et iō quass̄
terētatiue tēptat̄ deū. et q̄uis b̄mō i terē
tatiua tēptatio videat̄ ex presūptiōe seu i dis
cretiōe. puenire: tñ hoc ipsū ad irrevētiāz
dei p̄tinet ut b̄ p̄suptuose et sine debita dīl
gentia se habeat̄ i his q̄ ad deū p̄tinet. dīcē
.n. i. **Pef.** 5°. Humiliat̄ini sub potēti manu
dei. et 2° ad **Thibimol.** 2°. Hollcite cura te ip
suā. pbabilē exhibē deo. vñ b̄mō temptat̄
irreligiositatis species est. **A**d t̄ciū dicēdū
q̄ i coparatiōe ad deū q̄ nouit cordis abscō
dita: nō dīc̄t̄ aligs dolose postulare. s̄ p̄ res
pectu ad hoīes. vnde dolus per accidens se
b̄z ad tēptatōe: dei. et pp̄ hoc nō oī q̄ tem
ptatio dei directe oppoīt̄ veritati dei

Ad quartum sic pro

cedif. Videf q̄ tēptatio dei sit grauī pct̄
q̄ superstitione. Maior. n. pena p̄ maiori pec
cato iserf. s̄ grauī ē punit̄ i iudeis pct̄ tē
ptationis dei q̄ pct̄ idolatrie. qd̄ tñ est p̄ci
puū iſſ superstitiones: q̄ p̄ pct̄ idolatrie iſſe
cti sūt ex eis vigst̄t̄ria milia hoīu: ut legitur
Ero. 32°. p̄ pct̄ at̄ tēptatōis oēs v̄līe i deſtro
perierūt terrā p̄missiōis nō iſſantes: b̄z illō
ps. Tēptauerūt me p̄fes v̄fī. et p̄ ea subdiſ:
quibus iſſauī i ſira mea s̄ introibūt i regies
meā. q̄ tēptare deū ē q̄uī pct̄ q̄ superstitione
H. Tanto aliqd̄ pct̄i videf eē grauī quā
to magis virtuti opponit̄. s̄ religiositas cuī
spēs est tēptatio dei: magis opponit̄ virtuti
religiōis q̄ superstitione q̄ b̄z aliquā filitidinez
cū ipſa. q̄ tēptatio dei est grauī pct̄ q̄ sup
stitio. **P.** Maior pct̄i videf eē irrevē
ter se b̄re ad parētes q̄ reuerētiā pentib̄d̄
bitā alijs exhibere. s̄ deū ē honorand̄ a nob̄

sicut oīus pāt ut dī. Malach. p. g mai⁹ pēt̃
eē videt̃ tēptatio dei p̃ quā irreuerēter nos
habem⁹ ad deū q̃ idolatria p̃ quā reuerētia
deo debita exhibet̃ creature. ¶ S̃ 3 ē qd̃ su
per illud Deut⁹. 18°. Cū repti fuerit apud te
z̃. dīc glo. Lex errore⁹ et̃ idolatria maxie de
testat̃. maximū. n. est̃ scel⁹ honorē creatoris
ipende creature. ¶ W̃ oīcēdū q̃ i p̃ctis q̃ reli
giōi aduersant̃. tanto aliqd̃ g̃ui⁹ est quanto
magis dīne reuerētia aduerat̃: cui qd̃ mi
nus aduersat̃ q̃ aligs de dīna excellētia du
bitet: q̃ p̃trū p̃ certitudinē sentiat̃. sicut. n.
magis ē infidelis q̃ i errore⁹ firmat⁹ est q̃ q̃
de veritate fidel⁹ dubitat̃. ita ē magis ē dei
reuerētia agit q̃ suo facio⁹ p̃testas errore⁹
dīna excellētia: q̃ p̃testas dubitatiōem. iu
perstitiosus at̃ p̃testas errore⁹: ut ex dicti p̃
ille at̃ q̃ tēptat̃ deū ṽbis vel faciis: p̃testatur
dubitatiōem de dīna excellētia vt dictū est
z̃ iō g̃ui⁹ ē p̃cti⁹ sup̃sticio⁹ q̃ p̃cti⁹ tempta
tionis dei. Ad p̃ximū g̃ dicēdū q̃ p̃ct̃ ido
latrie nō fuit punit⁹ illa pena quasi sufficiē
ti. s̃ in posteru⁹ p̃ illo p̃ctō g̃ui⁹ pena reser
uabat̃. dī. n. Aro. 32. ego at̃ i die ṽtōis visita
bo h̃ p̃ct̃ eoꝝ. ¶ Ad sc̃dm dicendū q̃ sup̃sti
tio h̃ singulitidinē cū religiōe q̃tū ad materia
riale actū quē exhibet̃ sicut religiōe. s̃ q̃tū
ad finē plus triāt̃ ei q̃ tēptatio dei: q̃ pl̃
g̃inet ad dīna irreuerētia ut dictū ē. ¶ Ad
tertiū dicendū q̃ de rōe dīne excellētia est̃
q̃ sit singularis z̃ incōmutabilis. z̃ iō idē ē ē
dīna reuerētia agē aligd̃. z̃ dīna reuerētia
alteri cōicari. Nō ē at̃ lūnit̃ rō de honor̃ pa
rētū q̃ p̃t̃ sine culpa alys cōicari.

Einde Œide

Orāndū ē d̃ piurio. Et circa
h̃ q̃rūt̃ur quatuor. p̃ ṽtrū
falsitas regratur ad piuriu⁹
2° ṽtrū piuriu⁹ sit sp̃ p̃cti⁹. 3°
ṽtrū sit p̃ct̃ mortale. 4° ṽtrū peccet̃ ille
q̃iūgit̃ iuramētu⁹ piuro

Ad primū sic proce
dis. Videl⁹ q̃ falsitas ei⁹ qd̃ i iuramēto cōfir
mat̃ nō regrat̃ ad piuriu⁹. Ut. n. s̃ dictū ē: sic
veritas d̃ cōcomitari iuramētu⁹: ita ē iudi
ciū z̃ iusticia: sicut q̃ icurrit̃ periuriu⁹ per
fectū vitatis: ita ē per defectū iudici⁹. puta
cum aligs iudicēte iurat̃. z̃ per defectū iusti
cie. puta cū aligs iurat̃ aliqd̃ illiciūz. ¶ P̃.

Illud p̃ qd̃ aligd̃ cōfirmatur poti⁹ eē ṽr eo
qd̃ cōfirmatur p̃ ill d̃. sic in syllogismo p̃nci
pia lūt̃ potiora cōclusio⁹. s̃ i iuramēto con
firmatur dictū bōis p̃ assumptionē dīni nois
q̃ magis ṽr eē piuriu⁹ cū aligs iuret̃ p̃falsos
deos q̃ si veritas desit dicto bois qd̃ iuramē
to cōfirmatur. ¶ P̃. Aug⁹ dīc i fmōe de ṽb
apl̃i Jacobi. Hōies fallū iurāt̃: uel cū fallūt̃.
vel cū fallū. z̃ p̃t̃ tria exēpla: q̃ p̃mū e fac
illū iurare q̃ ṽr putat̃ ee p̃ q̃ iurat̃: sc̃dm est
da alii q̃ sit falsū eē z̃ iurat̃. t̃iu⁹ ē da alii q̃
putat̃ ee falsū z̃ iurat̃ t̃ac̃ si ṽr q̃ forte ve
rū ē. de q̃ p̃ eu subdit̃ q̃ piur⁹ ē. aliquis ve
ritatē iurās pot̃ eē piur⁹. nō q̃ falsitas regri
tur ad piuriu⁹. ¶ S̃ 3 ē q̃ piuriu⁹ diffinitor
ē m̃daciū iuramēto cōfirmat̃. ¶ W̃ d̃ q̃ sic
s̃ dictū ē. morales ac̃ ex fine spez fortuitur
finis aut̃ iuramēti est cōfirmat̃i falsitas opponitur
p̃ h̃. n. cōfirmatur aliqd̃ dictū qd̃ ostendit̃
firmūt̃ eē ṽr: qd̃ quidē ñ p̃t̃ st̃igē de eo qd̃
falsū ē. ṽn falsitas directe euacuat̃ finē iura
mēti. z̃ pp̃e h̃ a falsitate p̃cipue specificatur
pueritas iuramēti q̃ piuriu⁹ dī. z̃ iō falsitas ē
derōne piuriu⁹. ¶ A q̃ p̃mū ē d̃ q̃ sicut Je
ro⁹ dīc. Jere. 4°. qd̃cūq̃ illo⁹ triū defuerit
piuriu⁹ ē. nō t̃i eodē ordie. s̃ p̃ g̃de⁹ z̃ princ̃
paliter piuriu⁹ ē q̃i deest veritas roe ia dicta
secūdario at̃ q̃i deest iusticia. quo cūq̃. n.
modo quis iurat̃ illiciū: ex h̃ ipso falsitaz̃
ic̃currit: q̃ obligatus ē ad h̃ q̃ triū faciat. 3°
ṽo q̃i deest iudici⁹: q̃ cū i discrete iurat̃ ex
h̃ ipso p̃cūlo se cōmittit falsitatē incurrit̃.
¶ Ad secūdū dicendū q̃ p̃ncipia i syllogismis
sūt potiora tanq̃ h̃intia rōne actiū p̃ncipi⁹:
ut dī in 2° physicō. s̃ i moralib⁹ actiū⁹ p̃
cipialib⁹ ē finis q̃ p̃ncipiū actiū. z̃ iō s̃, si
pueritas iuramēti q̃i aliquis verū iurat̃ p̃ fal
sūt̃ deos. ñ ab illa pueritate iuramēti periū
siūl̃ iurando. ¶ Ad t̃riū dicendū q̃ ac̃ mo
rales p̃cedūt̃ a voluntate: cui⁹ obiectū ē bonū
quidē relatiū ad voluntatē. mālit̃ quidē falsū.
formalit̃ at̃ ṽr. si at̃ id qd̃ ē falsū accipiat̃
ut falsū. erit falsū z̃ mālit̃ z̃ formalit̃. si aut̃ id
qd̃ ē verū app̃hēdat̃ ut falsū. erit verū mā
lit̃. falsū formalit̃. z̃ iō i q̃libz̃ istoz̃ casu⁹ sal
uatur aliq̃ mō rō piuriu⁹. pp̃e aliquis falsitatis
modū. s̃ q̃i uno q̃p̃ pot̃ ē id qd̃ ē formale
q̃ id qd̃ ē māle. nō ita est periurius ille qui